

დანიელის წიგნი — ოთხმოცდაერთი

ისტორიული რევიზიონიზმის გამოაშკარავება ლაოდიკიურ
ადვენტიზმში: „ყოველდღიურის“ შესახებ დავის განხილვა

Jeff Pippenger

2024-02-14

მიზეზიდან შედეგამდე მსჯელობა არაფრად ღირს, თუ შედეგს არასწორად განსაზღვრავ, როგორც ეს გააკეთეს ლაოდიკეელმა ადვენტიტმა ისტორიკოსებმა, რომლებიც მენტორულად მსჯელობენ 1888 წლის მინეაპოლისის გენერალურ კონფერენციასთან დაკავშირებულ გარემოებებსა და პიროვნებებზე. შთაგონებული კომენტარი ამ მოვლენას აღიარებს როგორც კორახის, დათანისა და აბირამის აჯანყების გამეორებას, რომელიც აღძრული იყო იმ განაჩენით, რომელმაც მათ მიუსაჯა ორმოცი წლის განმავლობაში უდაბნოში ხეტიალი, ვიდრე დაიხოცებოდნენ. სწორედ იგივე განაჩენი იყო გამოტანილი ლაოდიკეელ ადვენტიზმზეც.

აჯანყება მოიცავდა ფარულ მსჯელობებს, სადაც აჯანყებულები ისეთ უკიდურეს ლაოდიკიურ სიბრძნეში იმყოფებოდნენ, რომ ეს ხელს უშლიდა მათ გაეგოთ, რომ ღმერთმა იცოდა მათი დახურულ კარს მიღმა დაგეგმვა და აჯანყება. როგორც კორახი, დათანი და აბირამი თავიანთ კარებში იმალებოდნენ, იქ აწყობდნენ თავიანთ გეგმებს და ავრცელებდნენ თავიანთ აჯანყებას მოსეს წინააღმდეგ, ასევე 1888 წლის ძველი კაცებიც თავიანთი სახლების დახურულ კარს მიღმა იმალებოდნენ, რათა ეშეთქმულათ და დაეგემათ დები უაითის, მისი ვაჟისა და რჩეული მაცნეების წინააღმდეგ. იმ მომენტიდან დები უაითი, ჯოუნსი და ვაგონერი სამიზნედ უნდა ქცეულიყვნენ.

ადვენტიზმის ოთხი თაობა თანდათანობით გაიზარდა თავის აჯანყებაში, როგორც ეს ეზეკიელის წიგნის მერვე თავშია ნაჩვენები. გამოსახულებათა საკნები, როგორც ხილულ ტაძარში, ისე ადამიანურ ტაძარში, განმტკიცებული გახდა უკეთური წარმოსახვებით, და სპირიტუალიზმი დამკვიდრდა იმ უხუცეს კაცებზე, რომელნიც ხალხის დაცვისთვის იყვნენ დადგენილნი. 1888 წლამდე მიმავალ პერიოდში, ეს უხუცესი კაცები ჯერ ბიბლიის ავტორიტეტს აყენებდნენ ეჭვქვეშ, შემდეგ კი წინასწარმეტყველების სულსაც; ხოლო 1884 წელს ღია ხილვები შეწყდა. კელოგის პანთეისტურმა სპირიტუალიზმმა დაიწყო თავისი გზის გაკვალვა 1888-ის წინამორბედ ისტორიაში, და 1888 წელი აღნიშნავს მეორე თაობის მოსვლას. ადვენტიტ ისტორიკოსებს შეიძლება არ აღურიცხავთ იმ აჯანყების რეალური ისტორიული მოწმობა, რომელიც კრებაზე გამოვლინდა, მაგრამ შთაგონების თანახმად ზეციურმა გუმაგებმა „ყოველი სიტყვა მოისმინეს და აღწუსხეს“ ეს „სიტყვები ზეცის წიგნებში“.

ეზეკიელის „სახეთა საიდუმლო პალატებით“ წარმოდგენილი ამბოხება ჭეშმარიტ საფუძვლებზე თავდასხმას წარმოადგენდა. იგი წინასწარმეტყველ ქალსა და რჩეულ მაცნეებზე თავდასხმას წარმოადგენდა და სპირიტუალიზმის მოსვლას აღნიშნავდა. იმ თაობაში მომდევნო მთავარი თავდასხმა სატანის მიერ უნდა განხორციელებულიყო უილიამ მილერის საფუძვლების თვით საძირკვლის წინააღმდეგ.

მილერმა თავისი ყველა წინასწარმეტყველური გამოყენების საფუძვლად დაასახა ის გაგება, რომ დანიელის მერვე თავის მეცამეტე მუხლში მოხსენიებული ორი გამაპარტახებელი ძალა წარმოადგენდა წარმართობას, რომელსაც მოჰყვებოდა პაპიზმი. 1901 წელს ლაოდიკიური ადვენტიზმის ერთ-ერთმა ლიდერმა გერმანიაში, ლუის კონრადიმ, ხელახლა შემოიტანა დაცემული პროტესტანტული შეხედულება, რომლის მიხედვითაც დანიელის წიგნში მოხსენიებული „მუდმივი“ ქრისტეს საწმიდრის მსახურებას წარმოადგენდა.

1888 წლის მინეაპოლისის კრების შემდგომ ისტორიულ პერიოდში, ჯანმრთელობის საქმის ხელმძღვანელის სპირიტუალიზმი გაძლიერდა, ხოლო ხელმძღვანელებს შორის გაუცხოება გაგრძელდა, რადგან ჯონსისა და უაგონერის უწყების უარყოფის შედეგები კვლავაც თავის მძიმე კვალს ტოვებდა. ახალი საუკუნის დასაწყისში ვ. ვ. პრესკოტმა, ლაოდიკიელმა ადვენტიტმა ხელმძღვანელმა, რომელმაც თეოლოგიური კვალიფიკაცია განდგომილი პროტესტანტიზმის სკოლებში მიიღო, აიღო სატანური მანტია, რათა კონრადის „the daily“-ს შესახებ შეხედულება გაეცვრცელებინა, და, როგორც ყოველთვის ხდება, „გამარჯვებულები წერენ ისტორიას.“

წმიდა ანგელოზებმა აღრიცხეს ჭეშმარიტი ისტორია, მაგრამ ლაოდიკიური ადვენტიზმის მიერ ჩამოყალიბდა დავის ისტორიული პოზიცია მილერიტული გაგების „ყოველდღიურის“ უარყოფის შესახებ, რომელიც ლაოდიკიურ ადვენტიზმში მყოფ ნებისმიერ „უსწავლელს“ იმ რწმენამდე მიჰყავს, რომ „ყოველდღიურის“ ის განმარტება, რომელიც დას უაიტმა აღწერა როგორც მომდინარე „ანგელოზთაგან, რომლებიც ზეციდან იყვნენ განდევნილნი“, სინამდვილეში ჭეშმარიტი დოქტრინაა. მეოცე საუკუნის ადრეულ წლებში უ. უ. პრესკოტი სათავეში ჩაუდგა გამოცემის შექმნას, რომელსაც ერქვა The Protestant. ამ გამოცემის მთელი წინაპირობა ის იყო, რომ ესწავლებინა, თითქოს მილერის გაგება „ყოველდღიურისა“ მცდარი იყო, ხოლო განდგომილი პროტესტანტიზმი, სადაც მან თავისი თეოლოგიური კვალიფიკაციები მიიღო, მართალი იყო ქრისტესთვის სატანური სიმბოლოს მიკუთვნებაში. ამ ისტორიაში ა. გ. დანიელსი (გენერალური კონფერენციის პრეზიდენტი) შეუერთდა პრესკოტს ჭეშმარიტების წინააღმდეგ მიმართულ სატანურ თავდასხმაში, მიუხედავად იმისა, რომ დას უაიტს უშუალოდ ჰქონდა მოწონებული მილერის შეხედულება „ყოველდღიურის“ შესახებ, როგორც სწორი.

„უფალმა მაჩვენა, რომ 1843 წლის სექმა მისი ხელით იყო წარმართული და რომ მისი არც ერთი ნაწილი არ უნდა შეცვლილიყო; რომ რიცხვები ისეთი იყო, როგორიც მას სურდა. რომ მისი ხელი ეფარა და ფარავდა შეცდომას ზოგიერთ რიცხვში, რათა ვერავის დაენახა იგი, ვიდრე მისი ხელი არ მოიხსნებოდა.

„შემდეგ მე ვიხილე „Daily“-სთან დაკავშირებით, რომ სიტყვა „მსხვერპლი“ ადამიანის სიბრძნით იყო დამატებული და ტექსტს არ ეკუთვნის; და რომ უფალმა მისი სწორი გაგება მისცა მათ, ვინც სამსჯავროს ქამის შემახილი გამოაცხადა. როდესაც ერთობა არსებობდა, 1844 წლამდე, თითქმის ყველა გაერთიანებული იყო „Daily“-ს სწორი გაგების შესახებ; მაგრამ 1844 წლის შემდეგ, აღრეულობაში, სხვა შეხედულებები იქნა მიღებული, და ამას სიბრძნე და აღრეულობა მოჰყვა.“ Review

and Herald, November 1, 1850.

პრესკოტისა და დანიელსის მიერ „ყოველდღიურის“ ჭეშმარიტების წინააღმდეგ მიმართული თავდასხმის დროს, ამ საკითხზე პრესკოტი და დანიელსი უმცირესობის შეხედულებას წარმოადგენდნენ, ხოლო იმ დავის მიმდინარეობისას დის უაითის რჩევა ამ ორი კაცის მიმართ ის იყო, რომ მათ დუმილი უნდა შეენარჩუნებინათ, თუმცა მან ეს უფრო დიპლომატიური გამოთქმებით თქვა, როგორცაა: „სიჩუმეშია თქვენი სიბრძნე“. როდესაც მან მათი მცდარი შეხედულების გამო ამხილა ისინი, მან ასევე ხაზი გაუსვა, რომ „ყოველდღიურის“ საკითხი საცდელ საკითხად არ უნდა ქცეულიყო. ისტორიულმა რევიზიონისტებმა, რომლის რევიზიონიზმიც ისტორიული მეთოდია და რომლის დასაწყისიც კათოლიკური ეკლესიის იეზუიტთა ორდენს მიეწერება, გამოიყენეს მისი გამონათქვამები იმის შესახებ, რომ „ყოველდღიური“ საცდელ საკითხად არ უნდა ქცეულიყო, რათა ხელი შეეშალათ მოძღვრების პატიოსანი შეფასებისთვის. ისინი ამახინჯებენ მის ნათქვამს, რადგან უცვლელად ტოვებენ გარეშე იმას, რომ როდესაც იგი „ყოველდღიურის“ საკითხის აღძვრის წინააღმდეგ იძლეოდა რჩევას, იგი ყოველთვის თავის ნათქვამს ურთავდა ისეთ გამოთქმებს, როგორცაა: „ამ დროს“ ან „არსებულ გარემოებებში“.

როგორც წინასწარმეტყველი, იგი ცდილობდა შეეკავებინა მზარდი დავა, რომელიც საყოველთაო ეკლესიაში დიდი განხეთქილების გამოწვევის ზღვარზე იდგა, იმ პირთა უმცირესობის მიერ, რომელთაც მიაჩნდათ, რომ, რადგანაც ისინი ხელმძღვანელები იყვნენ, ჰქონდათ უფლებამოსილება გაეგრცვლებინათ ყოველივე, რასაც თავად ჭეშმარიტებად განსაზღვრავდნენ. და უფალმა, მისი გავლენის მეშვეობით, სატანის საქმე შეკავებულ მდგომარეობაში შეინარჩუნა, ვიდრე იგი მოკვდებოდა. შემდეგ კი, 1931 წელს, კვლავ იქნა მცდელობა, უარყოფილიყო „მუდმივის“ ჭეშმარიტება, და საბოლოოდ ეს აღსრულდა კიდევ. დღეს „მუდმივის“ განსაზღვრების ჭეშმარიტი გაგება ლაოდნიკური ადვენტიზმის ფარგლებში უმცირესობის გაგებად ითვლება, და ამჟამინდელ ვითარებაში „მუდმივი“ ახლა უეჭველად საცდელი საკითხია.

როდესაც ჭეშმარიტი გაგება უმრავლესობის შეხედულებას ეპყრა, ეს გამოცდა არ იყო; მაგრამ როდესაც რომელიმე ჭეშმარიტება შეცდომად განისაზღვრება, მაშინ იგი გამოცდა ხდება. როდესაც ხელნაწერთა კრებული, რომელიც Manuscript Releases-ის სახელწოდებით არის ცნობილი, 1980-იან წლებში, ან მის ახლოს, გამოქვეყნდა, მაშინ ცნობილი გახდა ერთი სტატია, რომელიც იმდენადვე პირდაპირ უპირისპირდება პრესკოტისა და დანიელსის შეხედულებას „მუდმივის“ შესახებ, რამდენადაც აშკარაა მისი მხარდაჭერა მილერის შეხედულებისადმი.

„ჩვენი გამოცდილების ამ ეტაპზე არ უნდა დავუშვათ, რომ ჩვენი გონება განერიდოს იმ განსაკუთრებულ ნათელს, რომელიც [ჩვენთვის] იყო მოცემული, რათა განგვეხილა ჩვენი კონფერენციის იმ მნიშვნელოვან შეკრებაზე. და იქ იყო ძმა დანიელსი, რომლის გონებაზეც მტერი მოქმედებდა; და თქვენს გონებაზე და უხუცეს პრესკოტის გონებაზე მოქმედებდნენ ის ანგელოზები, რომლებიც ზეციდან იყვნენ განდევნილნი. სატანის საქმე იყო თქვენი გონების გადახვევა, რათა შემოტანილიყო წვრილმანები და უმცირესი დეტალები, რომელთა შემოტანაც

უფალს თქვენთვის არ ჰქონდა შთაგონებული. ისინი არსებითი არ იყო. მაგრამ ეს ჭეშმარიტების საქმისთვის ბევრს ნიშნავდა. და თქვენი გონების ჩანაფიქრები, თუ შეიძლებოდა გადაგეხვიათ წვრილმანებისა და უმცირესი დეტალებისაკენ, სატანის ჩანაფიქრის ნაყოფი იყო. თქვენ ფიქრობთ, რომ წიგნებში დაწერილი მცირე რამეების გასწორებით დიდ საქმეს შეასრულებდით. მაგრამ მე მევალება ვთქვა: დუმილი მჭევრმეტყველებაა.

„მე უნდა ვთქვა: შეწყვიტეთ ნაკლის ძიება. თუ ეშმაკის ეს განზრახვა მხოლოდ განხორციელდებოდა, მაშინ თქვენ გეჩვენებთ, რომ თქვენი საქმე ჩანაფიქრით უაღრესად შესანიშნავად ჩაითვლებოდა. მტრის გეგმა იყო, ყველა სავარაუდოდ საცილობელი ნიშანი იქ მოეყარა, სადაც გონებათა ყველა კლასი ერთსულოვნად არ ეთანხმებოდა.“

„და მერე რა? სწორედ ის საქმე აღსრულდებოდა, რომელიც ეშმაკს სიამოვნებს. გარეშე მყოფთათვის წარმოჩენილი იქნებოდა არა ჩვენი რწმენა, არამედ სწორედ ის, რაც მათ მოერგებოდა; და ეს განავითარებდა ხასიათის ისეთ თვისებებს, რომლებიც დიდ არეულობას გამოიწვევდა და დაიკავებდა იმ ოქროს წუთებს, რომლებიც გულმოდგინედ უნდა გამოყენებულიყო, რათა ხალხის წინაშე დიდი უწყება წარმდგარიყო. ჩვენ მიერ რომელიმე საკითხზე ნამუშევარი წარდგენები ყველანი ვერ იქნებოდა ურთიერთშეთანხმებული, და ამის შედეგი იქნებოდა მორწმუნეთა და ურწმუნოთა გონებათა აღრევა. სწორედ ეს იყო ის, რაც სატანას ჰქონდა განზრახული, რომ მომხდარიყო — ყველაფერი, რაც უთანხმოებად შეიძლებოდა გადიდებულიყო.“

„წაიკითხეთ ეზეკიელი, თავი 28. ახლა, აქ არის დიდი საქმე, სადაც უცნაურ სულებს შეუძლიათ იმოქმედონ. მაგრამ უფალს აქვს საქმე, რომელიც უნდა აღსრულდეს დამლუპველი სულების გადასარჩენად; და ის ადგილები, რომელთა შევსებაც სატანას, შენიღბულს, შეეძლო, ჩვენს რიგებში არეულობის შემოტანით, იგი სრულყოფილად აღასრულებს, და ყველა ეს მცირე განსხვავება გადიდდება და თვალსაჩინო გახდება.“

„და თავიდანვე მეჩვენა, რომ უფალს არც უხუცეს დანიელსთვის და არც პრესკოტისთვის არ ჰქონდა ამ საქმის ტვირთი მინდობილი. ნუთუ უნდა შემოიტანონ სატანის მზაკვრობანი? ნუთუ ეს „Daily“ იმდენად დიდ საქმედ უნდა იქცეს, რომ შემოიტანონ გონების ასარევად და ამ მნიშვნელოვან ჟამს საქმის წინსვლის შესაფერხებლად? ასე არ უნდა იყოს, როგორც არ უნდა იყოს იგი. ეს საკითხი არ უნდა იქნეს შემოტანილი, რადგან სული, რომელიც ამით შემოვიდოდა, ამკრძალავი იქნებოდა, ხოლო ლუციფერი ყოველ მოძრაობას უთვალთვალეს. სატანური ძალები დაიწყებდნენ თავიანთ მოქმედებას და არეულობა შემოვიდოდა ჩვენს რიგებში. თქვენ არ ხართ მოწოდებული, ეძებთ აზრთა სხვადასხვაობა, რომელიც გამომცდელი საკითხი არ არის; მაგრამ თქვენი დუმილი მჭევრმეტყველებაა. ეს საკითხი სრულიად ნათლად მიდგას წინ. თუ ეშმაკს შეეძლო ამ თემებზე რომელიმე ჩვენი საკუთარი ხალხიდან ვინმე ჩაეთრია, როგორც ამას განიზრახავდა, სატანის საქმე იზვიანებდა. ახლა კი საქმე დაუყოვნებლივ უნდა იქნეს წამოწყებული და არა [აზრთა] განსხვავება იყოს გამოთქმული.“

„სატანა აღძრავდა იმ კაცებს, რომლებიც ჩვენგან გამოვიდნენ, რათა ბოროტ ანგელოზებს შეერთებოდნენ და უმნიშვნელო საკითხებზე ჩვენი საქმე შეეფერხებინათ; და რა სიხარული [იქნებოდა] მტრის ბანაკში. ერთმანეთთან მჭიდროდ შეიკარით, მჭიდროდ შეიკარით. ყოველი განსხვავება დაიმარხო. ჩვენი საქმე ახლა ის არის, რომ მთელი ჩვენი სხეულებრივი და გონებრივ-ნერვული ძალა მივუძღვნათ ამ განსხვავებათა გზიდან მოშორებას, და ყველანი შეთანხმდნენ. სატანას რომ თავისი დიდი, განუწმენდელი სიბრძნით ნება მისცემოდა მცირედი საყრდენიც კი მოეპოვებინა, [გაიხარებდა].“

„ახლა, როდესაც ვიხილე, როგორ მოქმედებდით, ჩემმა გონებამ სრულად მოიცვა მთელი ვითარება და მისი შედეგები, თუ თქვენ წინ წახვიდოდით და ჩვენგან განშორებულ მხარეებს სულ მცირე შესაძლებლობას მაინც მისცემდით ჩვენს რიგებში არეულობის შემოსატანად. თქვენი უგუნურება სწორედ ის იქნებოდა, რაც სატანას სურს. თქვენი ხმამაღალი განცხადება არ იყო სულიწმიდის შთაგონებით. მე დამევალა, თქვენთვის მეთქვა, რომ თქვენი მხრიდან იმ კაცთა წერილებში ნაკლის ძიება, რომელთაც ღმერთი წარმართავდა, ღვთის შთაგონებით არ არის. და თუ ეს არის ის სიბრძნე, რომელსაც უხუცესი დანიელსი ხალხს მისცემდა, არავითარ შემთხვევაში ნუ მიანიჭებთ მას ოფიციალურ თანამდებობას, რადგან მას არ ძალუძს მიზეზიდან შედეგამდე განსჯა. ამ საკითხზე თქვენი დუმილი თქვენი სიბრძნეა. ახლა, ყოველივე, რაც ჰგავს იმ კაცთა პუბლიკაციებში ნაკლის ძიებას, რომლებიც ცოცხლები აღარ არიან, არ არის ის საქმე, რომლის გასაკეთებლად ღმერთმა რომელიმე თქვენგანი მოიწოდა. ვინაიდან ამ კაცებს — უხუცესებს დანიელსსა და პრესკოტს — ქალაქებში მუშაობისას მიცემული მითითებებისთვის რომ ეხელმძღვანელათ, მრავალი, ძალიან მრავალი, დარწმუნდებოდა ქეშმარიტებაში და მოიქცეოდა, ნიჭიერი კაცები, რომლებიც [ახლა] იმ მდგომარეობებში არიან, სადაც მათ ვეღარასოდეს მიაწვდებიან.“

„მთელი მსოფლიო ერთ დიდ ოჯახად უნდა იქნეს მიჩნეული. და როცა თქვენ ცოდნის ისეთი წყარო გაქვთ, საიდანაც შეგიძლიათ ამოიღოთ, რატომ დაუტოვებთ ქვეყნიერება წლების განმავლობაში დასაღუპავად იმ მოწმობებით, რომლებიც ჩვენმა უფალმა იესო ქრისტემ მოგვცა? ქეშმარიტი რელიგია გვასწავლის, ყოველი კაცი და ქალი მივიჩნიოთ იმ პირად, ვისთვისაც შეგვიძლია სიკეთის ქმნა.

„ეს მრავალი წლის განმავლობაში იბეჭდებოდა: „გაწონასწორებული გონება“, მოწმობა უხუცეს ენდრიუსისთვის. გონება შეიძლება ისე განივითაროს, რომ იქცეს ძალად, იცოდეს, როდის ილაპარაკოს და რომელი ტვირთები აიღოს და იტვირთოს, რადგან ქრისტეა თქვენი მასწავლებელი. და ძალიან შემეშინდა თქვენ გამო [როდესაც დაგინახეთ], რომ საკუთარ სიბრძნეს აღამაღლებდით და ისეთ გზას ადგებდით, რომელსაც აზრთა სხვადასხვაობა უნდა შემოეტანა. უფალი მოუწოდებს ბრძენ კაცებს, რომელთაც შეუძლიათ დუმილის დაცვა, როცა მათთვის ამის გაკეთება სიბრძნეა. თუ გასურთ იყოთ სრული კაცი, გჭირდებათ განწმედა იესო ქრისტეს მეშვეობით. ახლა კი საქმე ახლაზან არის დაწყებული, და სიბრძნე უნდა ჩანდეს ყოველ მსახურში, ყოველ კონფერენციის პრეზიდენტში. მაგრამ აქ იყო საქმე, რომლისთვისაც თქვენ წლების წინ უნდა მოგეკიდათ ხელი, სადაც საჭირო იყავით, რომ ხმა აგემაღლებინათ სწორედ ამ საქმისთვის. ქრისტემ თავის მთელ ხალხს

მისცა განსაკუთრებული მითითებები, რა უნდა აკეთონ და რა არ უნდა აკეთონ. და ცოტა დრო დაგვრჩა, რათა უფლის სიმართლე აღვასრულოთ. თქვენ შეგიძლიათ გაიგოთ უფლის გზა. მე დავინახე თქვენი განზრახვა, რომ საქმეები თქვენი საკუთარი ჩანაფიქრით წაგეყვანათ მას შემდეგ, რაც პრეზიდენტად დაგაყენეს. თქვენ გქონდათ ნაფიქრი, რომ დიდებულ საქმეებს მოიმოქმედებდით, რაც იქნებოდა საქმე, რომლის გასაკეთებლადაც ღმერთს თქვენს ხელში არ ჩაებარებინა. ახლა თქვენი საქმე ჩაგვრა კი არ არის, არამედ ყოველი შესაძლო საჭიროების შემსუბუქებაა, თუ უფალმა მიგიღოთ მსახურებისთვის. მაგრამ თქვენ ძალიან ადრე გამოავლინეთ მტკიცებულება იმისა, რომ სიბრძნე და განწყობილი მსჯავრი თქვენ მიერ არ გამოვლენილა. თქვენ გამომჟღავნეთ ისეთი საკითხები, რომლებიც არ იქნებოდა მიღებული, თუკი უფალი სინათლეს არ მისცემდა.

„მე მითითებული მქონდა, რომ ასეთი ნაჩქარევი მოქმედებები არ უნდა განხორციელებულიყო, როგორც იყო თქვენი კონფერენციის პრეზიდენტად არჩევა თუნდაც კიდევ ერთი წლით. მაგრამ უფალი კრძალავს ამგვარ შემდგომ ნაჩქარევ გარიგებებს, ვიდრე ეს საქმე ლოცვით არ წარედგინება უფალს; და რადგან თქვენ მოგივიდათ უწყება, რომ უფლის საქმე, რომელიც პრეზიდენტს აკისრია, უაღრესად საზეიმო პასუხისმგებლობაა, თქვენ არ გქონდათ არავითარი ზნეობრივი უფლება, ისე აფეთქებულიყავით, როგორც მოიქეცით, „Daily“-ის საკითხზე და გეფიქრათ, თითქოს თქვენი გავლენა გადაწყვეტდა ამ საკითხს. იქ იყო უხუცესი ჰასკელი, რომელსაც მძიმე პასუხისმგებლობები უტარებია, და არის უხუცესი ირვინი და რამდენიმე სხვა კაცი, რომელთა მოხსენიებაც შემიძლია, რომელთაც მძიმე პასუხისმგებლობები აკისრიათ.

„სად იყო თქვენი პატივისცემა ხანდაზმული კაცების მიმართ? რა ხელისუფლებას შეძლებდით განეხორციელებინათ ისე, რომ ყველა პასუხისმგებელი კაცი არ მოგეყვანათ საქმის ასაწონად? მაგრამ ახლა გამოვიძიოთ ეს საქმე. ახლა ხელახლა უნდა განვიხილოთ, არის თუ არა ეს უფლის მსჯავრი — იმ საქმის წინაშე, რომელიც უგულებელყოფილი დარჩა — რომ კიდევ ერთი წელი გამოავლინოთ თქვენი გულმოდგინება საქმის გასატარებლად. თუ თქვენ კიდევ ერთ წელს გააგრძელებთ საქმეს იმ დახმარებით, რომელიც თქვენთან შეერთდება, თქვენში და უხუცეს პრესკოტში ცვლილება უნდა მოხდეს. და დაიმდაბლეთ თქვენი საკუთარი გულები ღვთის წინაშე. უფალს თქვენში სხვა გამოცდილების გამოვლინება უნდა იხილოს, რადგან თუ ოდესმე კაცებს ხელახლა მოქცევა სჭირდებოდათ ამჟამად, ესენი არიან უხუცესი დანიელსი და უხუცესი პრესკოტი.“

„უნდა შეირჩეს შვიდი კაცი, რომლებიც სიბრძნის მქონე კაცები არიან და ღვთის მადლის მოქმედებით ხელახალი მოქცევის მტკიცებულებას [აძლევენ]. რადგან ყოველი კაცი, ვინც ასეა დაბრმავებული, რომ მიზეზიდან შედეგამდე ვერ მსჯელობს, ისე რომ უგულებელყოფს იმ კაცებს, რომელთაც საქმის პასუხისმგებლობანი უტვირთავთ, და ამ კონფერენციების პრეზიდენტებს, [და რომ] ის კაცები, [რომლებიც] ორ წელზე მეტი ხნის განმავლობაში ატარებდნენ საქმეს, არაფრად ჩაიგდონ, და ისეთი იმპულსური შედეგი დადგეს, რომ კაცებმა უგულებელყონ სწორედ ის საქმე, რომელიც წლების განმავლობაში ედგათ წინაშე — ქალაქებში მუშაობა — და არავითარი, ანდა მხოლოდ ძალზე მცირე, ყურადღება

მიექცეს უხუცეს კაცებს რჩევისთვის, არამედ ხალხს გამოუცხადონ ის, რისი მიცემაც თავად აირჩიეს, თავისთავად მოწმობს იმ კაცების არასაიმედოობაზე, რომელთაც უნდა მიენდოთ ასეთი დიადი და საკვირველი საქმე.“

„ქრისტე მკვდარი არ არის. იგი არასოდეს დაუშვებს, რომ მისი საქმე ამ უცნაური წესით წარიმართოს. დატოვეთ წიგნები ხელუხლებლად. თუ რაიმე ცვლილება არსებითად აუცილებელია, ღმერთი უზრუნველყოფს, რომ ამ ცვლილებაში თანხმობა და შერიგებულობა იყოს დაცული; მაგრამ როცა ადამიანებს ებარებათ უწყება იმ დიდი პასუხისმგებლობებით, რომლებიც მას თან ახლავს, [ღმერთი] მოითხოვს ერთგულებას, რომელიც სიყვარულით მოქმედებს და სულს განწმენდს. უხუცესებს დანიელსა და პრესკოტს ორივეს ხელახლა მოქცევა სჭირდებათ. შემოსულა უცნაური საქმე, და იგი არ არის თანხმობაში იმ საქმესთან, რომლის გასაკეთებლადაც ქრისტე ჩვენს სამყაროში მოვიდა; და ყველა, ვინც ჭეშმარიტად მოქცეულია, ქრისტეს საქმეებს გააკეთებს.“

„ჩვენ ყველანი უნდა აღვასრულებდეთ იმ საქმეს, რომელიც განადიდებს მამას. ჩვენ მივედით კრიზისამდე — ან უნდა შევესაბამოთ იესო ქრისტეს ხასიათს სწორედ ამ მოსამზადებელ ჟამში, ან არ უნდა ვცადოთ [ეს]. უხუცესო დანიელს, [თქვენ არ უნდა] იგრძნოთ თავი თავისუფლად, რომ თქვენი ხმა მაღლა გაისმას, როგორც ამას მსგავს გარემოებებში აკეთებდით. და გაიგეთ, კონფერენციის პრეზიდენტი მმართველი არ არის. იგი თანამშრომლობს იმ ბრძენ კაცებთან, რომელთაც პრეზიდენტების თანამდებობა უჭირავთ და რომლებიც ღმერთმა მიიღო. მას არა აქვს თავისუფლება, ჩაერიოს ნაბეჭდ წიგნებში არსებულ ნაწერებში იმ კალმებიდან, რომლებიც ღმერთმა მიიღო. მათ აღარ უნდა ბატონობდნენ, თუ ნაკლებად არ გამოავლენენ მმართველ, დომინირებელ ძალაუფლებას. კრიზისი დადგა, რადგან ღმერთი შეურაცხყოფილი იქნება.“

„როგორ უყურებს უფალი დაუმუშავებელ ქალაქებს? ქრისტე ზეცაშია. ახლა მისი აღიარება ასეთი უნდა იყოს: „არ არსებობს სამეფო მმართველობა. და ახლა არის ამ ქვეყნის კრიზისი. ახლა მე ვარ ძალა, რომ ვიხსნა ან დავღუპო. ახლა არის დრო, როცა ყოველთა ხვედრი ჩემს ხელშია. მე მივეცი ჩემი სიცოცხლე ქვეყნის სახსნელად. და „მე, თუ ამამაღლებენ,“ ხსნის მადლი, რომელსაც მივანიჭებ, დაამტკიცებს, რომ ყველანი, ვინც საღვთო მსგავსებისამებრ ჩამოყალიბდებიან და ჩემთან ერთნი იქნებიან, იმუშავენ, როგორც მე ვმუშაობ ჩემი გამომსყიდველი მადლის ძალით.“ ვისაც სურს, [მან] თავის ძმებთან ერთად მოკიდოს ხელი იმ საქმის კეთებას, რომელიც მათ მიეცათ გასაკეთებლად, როცა პასუხისმგებელ ადგილებში არიან იმ რჩევის ქვეშ, რომელსაც უფალი აძლევს, და უდიდესი გულმოდგინებით ეძიონ სრული თანხმობით შრომა მასთან, რომელმაც ისე შეიყვარა ქვეყნიერება, რომ თავისი სიცოცხლე სრული მსხვერპლის სახით გასცა ქვეყნის სახსნელად. მე ვეუბნები ჩვენს მსახურებს, რომ როდესაც ისინი ჩვენს ქალაქებში საქმეს შეუდგებიან, სიტყვის მსახურებას თან ახლდეს მშვიდი სიწმინდე. ჩვენ ვერ მოვახდენთ სათანადო შთაბეჭდილებას ხალხის გონებაზე, თუ ჩვენ...”

„ვიმეორებ ჩემს დღიურს. ჭეშმარიტება, როგორც ის არის იესოში, — ილაპარაკეთ მასზე, ილოცეთ მასზე, ირწმუნეთ ყოველი სიტყვა მისივე სიმართლით. რას

მოიგებდით, თუკი შეცდომები წარედგინებოდა იმ ადამიანებს, რომელნიც განუდგნენ რწმენას და ყური უგდეს მაცდურ სულებს, ადამიანებს, რომლებიც არც ისე დიდი ხნის წინ ჩვენთან ერთად იყვნენ რწმენაში? ეშმაკის მხარეს დადგებით? თქვენი ყურადღება მიუპყარით დაუმუშავებელ ველებს. ჩვენს წინაშე დგას მსოფლიო მასშტაბის საქმე. მე მომეცა ჩვენებები ჯონ კელოგის შესახებ.

„ძალიან მომხიზვლელი პიროვნება წარმოადგენდა იმ მაცდუნებელი არგუმენტების იდეებს, რომელთაც თავად წარადგენდა, — შეხედულებებს, რომლებიც განსხვავდებოდა ბიბლიის ჭეშმარიტი ჭეშმარიტებისაგან. ხოლო ისინი, რომელნიც რაიმე ახლისათვის ჰშიოდათ და სწყუროდათ, ავრცელებდნენ ისეთ [ესოდენ მაცდუნებელ] იდეებს, რომ უხუცესი პრესკოტი დიდ საფრთხეში იმყოფებოდა. უხუცესი დანიელსი დიდ საფრთხეში იყო, [რადგან] შეიძლებოდა გახვეულიყო იმ საცდურში, რომ, თუ ეს შეხედულებები ყველგან იქადაგებოდა, ეს ახალ სამყაროდ იქცეოდა.“

„დიახ, ასე იქნებოდა; მაგრამ, სანამ მათი გონება ამგვარად იყო შთანთქმული, მეჩვენა, რომ ძმა დანიელსი და ძმა პრესკოტი თავიანთ გამოცდილებაში ქსოვდნენ სულიერ[ისტული] იერის მქონე შეხედულებებს და ჩვენს ხალხს წარმართავდნენ მშვენიერ განცდათაკენ, რომლებიც, თუ შესაძლებელი იქნებოდა, თვით რჩეულთაც კი აცდუნებდა. მე კალმით უნდა აღვწერო [ის ფაქტი], რომ ეს ძმები თავიანთ მატყუარა იდეებში ისეთ ხარვეზებს დაინახავდნენ, რომლებიც ჭეშმარიტებას გაურკვევლობაში ჩააყენებდა; და [მაინც] ისინი [იდგებოდნენ წინ] ისე, [თითქოს ჰქონდათ] დიდი სულიერი გამჭრიახობა. ახლა მევალება ვუთხრა მათ, [რომ] როცა ეს საქმე მეჩვენა, როდესაც უხუცესი დანიელსი საყვირივით აღამაღლებდა თავის ხმას „ყოველდღიურის“ შესახებ თავისი იდეების დასაცავად, ნაჩვენები იქნა შემდგომი შედეგები. ჩვენი ხალხი იბნეოდა. მე ვიხილე შედეგი, და შემდეგ მომეცა გაფრთხილებები, რომ თუ უხუცესი დანიელსი, შედეგისადმი უყურადღებოდ, ამგვარ შთაბეჭდილებას აჰყვებოდა და თავს დაარწმუნებდა, თითქოს ღვთის შთაგონების ქვეშ იყო, სკეპტიციზმი ყველგან დაითესებოდა ჩვენს რიგებში, და ჩვენ აღმოვჩნდებოდით იქ, სადაც სატანა გაავრცელებდა თავის შეტყობინებებს. მტკიცე ურწმუნოება და სკეპტიციზმი დაითესებოდა ადამიანთა გონებაში, და ბოროტების უცნაური მოსავალი ჭეშმარიტების ადგილს დაიკავებდა.“ Manuscript Releases, ტომი 20, 17–22.

მეორე თაობის ისტორია აჩვენებს ამბოხების გამძაფრებას. ეზეკიელის სახეებით სავსე პალატებით წარმოდგენილი სპირიტუალიზმი ასახავს იმას, რომ „ძმა დანიელსი და ძმა პრესკოტი თავიანთ გამოცდილებაში ქსოვდნენ სპირიტუალისტური იერის მქონე შეხედულებებს და ჩვენს ხალხს მიიზიდავდნენ მშვენიერი გრძნობებისაკენ, რომლებიც, თუ შესაძლებელი იქნებოდა, თვით რჩეულთაც კი მოატყუებდა.“ სპირიტუალიზმი, რომელიც დაკავშირებულია „ყოველდღიურის“ მცდარ შეხედულებასთან, არის იმ მოვლენის სიმბოლო, რაც, თუ შესაძლებელი იქნებოდა, თვით რჩეულთაც კი მოატყუებდა. იგი ერთმანეთთან აკავშირებს პანთეიზმის სპირიტუალიზმს, რომელსაც კელოგი ავრცელებდა, და პრესკოტისა და დანიელსის ძალისხმევას, რათა „ყოველდღიური“ ქრისტეს საწმიდრის მსახურებად განესაზღვრათ.

იგი მათ ატყობინებს, რომ წიგნებს ხელი არ ახლონ; ამით იგი პასუხობდა პრესკოტისა და დანიელსის მცდელობას, გადაეწერათ ურია სმიტის წიგნი, Daniel and the Revelation, რათა ამოეღოთ მისი სწავლება, რომელიც „მუდმიურს“ ისე განსაზღვრავდა, როგორც იგი მიღწერდა განსაზღვრა. ლაოდიკეის ისტორიულმა რევიზიონისტებმა, რომელთაც ესაია „განათლებულებს“ უწოდებს, შესანიშნავი საქმე აღასრულეს ადვენტიზმის უსწავლელთა შორის, რადგან მათ ისტორიის მოწმობა დაამახინჯეს, რათა ყურთამა და ზედაპირული კვლევის ჩვევის მქონენი მიეყვანათ იმ აზრამდე, რომ „მუდმიურის“ საკითხი უმნიშვნელოა და რომ მიღწერი ამ საკითხში მცდარი იყო. ეს გადამწერი სამუშაო იმ ნაგვის ნაწილია, რომელიც მიღწერს ეჩვენა, რომ უნდა წაეღო ნაგვის ცოცხიან კაცს იმ ჟამს, როცა შუალამის ძახილში ღვთის ძალის გამოვლინება კვლავ განმეორდება.

ჩვენ გავაგრძელებთ ლაოდიკიური ადვენტიზმის მეორე თაობის განხილვას მომდევნო სტატიაში.

შეტყობინება — „წადით წინ“ — კვლავაც უნდა ისმოდეს და პატივით მიიღებოდეს. ჩვენს სამყაროში მიმდინარე მრავალგვარი გარემოებანი მოითხოვს ისეთ შრომას, რომელიც ამ თავისებურ განვითარებებს უპასუხებს. უფალს ესაჭიროებიან კაცნი სულიერად გამჭირაბნი და ნათლადმხილველნი, კაცნი, რომელნიც სულიწმიდის მიერ არიან მოქმედებულნი და რომელნიც უეჭველად იღებენ ზეციდან ახლადმოსულ მანანას. ასეთთა გონებაზე ღვთის სიტყვა შუქს აფრქვევს და უმჟღავნებს მათ, უწინდელზე მეტად, უსაფრთხო გზას. სულიწმიდა მოქმედებს გონებასა და გულზე. დადგა ჟამი, როცა ღვთის მაცნეთა მეშვეობით გრაგნილი მსოფლიოს წინაშე იშლება. ჩვენს სკოლებში მოძღვრები არასოდეს უნდა იყვნენ შეზღუდულნი მით, რომ ეუბნებიან: მხოლოდ ის ასწავლეთ, რაც აქამდე ისწავლებოდა. განდევნეთ ეს შეზღუდვები. არსებობს ღმერთი, რათა მისცეს უწყება, რომელიც მისმა ერმა უნდა წარმოთქვას. არც ერთმა მქადაგებელმა ნუ იგრძნობს თავს შებორკილად და ნუ განისაზღვრება ადამიანთა საზომით. სახარება უნდა აღსრულდეს იმ უწყებათა შესაბამისად, რომელთაც ღმერთი აგზავნის. ის, რასაც ღმერთი დღეს აძლევს თავის მსახურთ სათქმელად, შესაძლოა ოცი წლის წინ აწმყო ჭეშმარიტება არ ყოფილიყო, მაგრამ ეს არის ღვთის უწყება ამ დროისთვის“. The 1888 Materials, 133.